

No pintem res

ALBERT SOLER | ALBERTSOLER1@HOTMAIL.COM

Fa poc va sorgir al Barri Vell una pintada demoníaca: «Tourists go home». Saltaren les alarmes, a les xarxes la gent clamava contra els brètols, se'ns recordà els diners que costa a l'Ajuntament eliminar pintades, i als dos dies estava esborrada amb tal perfecció que ni rastre en quedava. Només faltaria que un turista s'ofengués. Quin sentit tindria la vida dels nostres regidors?

L'Onze de setembre, la gent que anava a Salt a participar en la performance anual passava per davant de casa, al barri de Santa Eugènia. Que maco, veure'ls passar per sota el balcó, amb el fill a la falda, mentre l'amenaçava de tirar-lo daltabaix si no prometia que mai es deixaria enganyar d'aquella manera. Acabat l'aplec, al costat de casa van quedar dues pintades fetes en aquell moment de biorritmes alts, d'alguna manera s'ha de canalitzar l'adrenalina acumulada durant un lustre de participar en la darrera Diada autonomista. «Fins la victòria sempre», diu una, parafraçant el Che. «Catalunya lliure», diu l'altra. Les puc descriure al detall (la primera no porta accent) perquè les veig cada dia des de fa dues setmanes, en sortir de casa. I les veuré fins que la pluja i el vent les erosionin, si haig de fer cas d'altres pintades al barri que duen anys a la vista (una d'elles, declaració d'amor a una tal Mari, té la data a sota perquè no hi hagi confusió). No diré que no m'animi sortir al carrer de bon matí i trobar-me al davant una incitació a anar sempre fins a la victòria. El dia que et lleves moix, aquestes coses encoratgen. Vull creure que no és una nova declaració d'amor, que la Victòria no és una altra veïna del barri sinó que l'escrivent estava pensant en fites més elevades que el simple sexe, si és que n'hi ha.

Res a dir, surt més barat mirar cada dia la paret que comprar un llibre de Coelho. Només assenyalo que per les pintades als barris perifèrics ningú aixeca la veu ni recorda què costa esborrar-les, ja que ningú les esborra. Com en tants temes, també en neteja Girona és només allò que trepitgen els turistes. La resta és no-ciutat, es pot podrir i a ningú li importa. No pintem res.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/09/24/no-pintem-res/805764.html?utm_source=rss